dere.—Din fericire un negustor din Loanda fórte influent, aputut prelungi execuţiunea şi favorisă fuga arestatuluĭ.

Autorităţile portugese se grăbirá a 'i da ospitalitate pe un vas de rĕsboiŭ, care l'a dus în Portugalia.

Mişcarea Populaţieĭ Capitaleĭ

Pe ḑiua de 28 Aprilie.

Născuţĭ 22.
Morţi 22.
Căsătoriĭ nicĭ una.

O lege de un noŭ soiŭ

Acum câte-va ḑile, pe când în camera Comunelor se făcea politică rĕsboinică, Camera Lorḑilor nu sta de géba.

Ea se ocupa cu reformele legeĭ criminale, maĭ ales întru ce privesce atacurile la care e adesea expusă virtutea dómnelor şi domnişórelor englese.

Unul din articolele acesteĭ noĭ legĭ privesce *respectabilitatea* stradelor şi dă gardiştilor, însărcinaţĭ cu supraveghierea bunelor moravurĭ, un drept de care ar putea abusa.

Gardistul de serviciŭ va avea decĭ puterea să aresteze nu numaĭ pe femeile ce vor adresa trecătorilor invitărĭ îndoelnice, dar şi pe bărbaţiĭ cari vor cere de la femeĭ o convorbire saŭ o întâlnire.

Fără să punem la îndoială perspicacitatea gardiştilor englesĭ, ne întrebăm cum vor putea eĭ pricepe dacă o convorbire între o femee şi un bărbat pe trotuar este saŭ nu criminală.

Pot să fie pe stradele Londreĭ între persóne de sex diferit convorbirĭ care să n'aibă nimic inmoral; ar fi decĭ fórte puţin plăcut d'a fi obligat cine va să probeze magistratuluĭ, dupĕ două-spre ḑece ceasurĭ de închisóre, nevinovăţia uneĭ opririĭ de câte-va minute pe stradă.

In Irlanda în trenurĭ e un compartiment pentru fumătorĭ, unul pentru dómnele singure şi altul pentru bărbaţiĭ singurĭ, carĭ doresc astfel să fie feriţĭ contra orĭ căruĭ fel de seducţie; legea votată de Camera Lorḑilor va face necesară crearea unor strade separate pentru ambele sexe, numaĭ daca nu se vor apuca să împartă în două trotoarele. Bărbaţiĭ de o parte, femeile de alta; nu va fi tocmaĭ frumos, dar pudórea englesă va fi salvată.

Faptele ḑileĭ

Mister.—N. Marinescu a sosit ierĭ din Giurgiŭ, aducând cu dênsul o legătură cu banĭ. In acéstă legătură se afla peste o sută de piese a 5 leĭ, tóte ruginite. Individul în cestiune le schimbă câte 10—20 pe la zarafi. Fiind bănuit cum că banĭ nu ĭ aparţin, Marinescu a fost arestat. In buzunarul sĕŭ de la vestă s'aŭ maĭ găsit şi 15 napoleonĭ, purtênd pe dênşiĭ semne vedite c'aŭ stat mult timp în pământ. Niculae Marinescu a declarat că banĭĭ sunt aĭ luĭ şi nimic alt nu va spune. Omul este arestat.

Nota Satirică a Ḑileĭ

Amor şi Politică.

— Dar o dată ce ţi-am jurat să te iubesc în etern, ce maĭ vreĭ?

— Nu, vréŭ un amor şi maĭ etern. Jură-mĭ să mĕ iubescĭ până la declaraţia rĕsboiuluĭ anglo-rus!

Ilustraţia nóstră

Representă o monăstire situată, pe drumul ce conduce la Ierusalem.

Este un obiceiŭ fórte respândit între popórele creştine de a visita mormêntul dluĭ Isus Christos. Şi pentru ca aceştĭ numeroşĭ pelegrinĭ să aibă câte un mic adăpost, spre aĭ scuti de intemperiele timpuluĭ, s'aŭ construit nisce asemenea localurĭ sub denumirea de mânăstirĭ, dar în fond nu sunt de cât niste case unde orĭce creştin póte să se adăpostéscă.

Unul din aceste bine-făcătóre localurĭ representă ilustraţia nóstră.

Prinderea unor banḑiţĭ

Ni se comunică că aḑĭ nópte s'aŭ prins în plasa Olteniţa banḑiţiĭ Şogor, Dumitru Lupu şi Ghiţă Ión Ciocea, carĭ în spăimêntaseră populaţiunea din judeţul Ilfov prin predările lor.

Şogor dând focurĭ asupra acelora carĭ 'l urmăréŭ, aceştia rĕspunseră la rândul lor tot prin focurĭ şi 'l rănirĕ.

De tóte şi de pretutindeni

100 otrăvitĭ. — O mare parte din locuitoriĭ satuluĭ Morazonĭ (Italia) acum 6 ḑile eraŭ cu toţĭ bolnavĭ, părea că o epidemie se ivise în tot satul.

Imediat s'a făcut o anchetă, şi s'a constatat că bóla provenise din carnea uneĭ vacĭ bolnavă, ce se vênduse în piaţa în acea ḑi. Autoritatea aŭ chemat la respundere pe doctorul veterinar al satuluĭ care dedese autorisare de a se tăia acea vacă bolnavă.

Sumarul No. 1 din „Tesaurul Familieĭ"

Programa nóstră.—Emanciparea.—Precepte Igienice şi morale (Igiena, Scopul şi prejudecăţile sale).—C. A. Rosetti (Biografie).—Dumitru saŭ întórcerea Vênătoruluĭ (Povestire).—Pisma (Poesie).—Cartea Vieţeĭ (gândirĭ şi maxime).—Moda.—Medicul în familie.—(vindecarea bătăturilor şi frigurilor intermitente). — Curiosităţile ḑileĭ, (O meserie ciudată şi femeĭ óchieşe şi femeĭ blonde).—Cunoscinţe folositóre (înghieţată fără ghiaţă şi sticle cu unt-de-lemn).—Petrecerĭ, (Sfinx, Şarade, Aritmogrife şi probleme).—Partea umoristică (anecdote).—Mulţumirĭ.—Poşta redacţieĭ.

Onórea Dianeĭ (roman, în 8 pagine separate).

Ilustraţiunĭ: Figurĭ de Modă.—Portretul luĭ C. A. Rosetti, format mare, şi figurĭ umoristice.

Pentru un an . . . . . 3 leĭ.
Şease lunĭ . . . . . 1 75.

Abonaţiĭ pentru un an, primesc ca premiŭ două micĭ broşurĭ. Abonaţiĭ pentru un an, care ne vor trimite 50 banĭ maĭ mult, vor primi ca premiŭ un frumos roman ilustrat.

Orĭ-ce persónă care ne va procura treĭ abonamente va primi ca premiŭ un roman ilustrat.

Orĭ-ce persónă care ne va procura *cinci abonamente*, înnaintându-ne costul relativ, va primi, ca premiŭ gratis şi franco un abonament la *Tesaurul Familieĭ* pe un an întreg, plus un frumos roman ilustrat şi broşat.

Pentru 10 abonamente procurate se acordă 2 abonamente gratis plus 2 romane ilustrate şi 2 broşurĭ apărute de curând în editura nóstră.

Redacţia şi administraţia Cal. Dorob. No. 8.

Ultime Sciri

* La parada de la 10 Maĭ se vor concentra în Bucurescĭ căte un batalion de regimentele 6 şi 21 de dorobanţĭ, pe lângă trupele din garnisónă, care vor lua parte la acéstă serbare. Ni se spune că s'ar fi revenit asupra idei celeĭ d'întêĭ şi că s'ar fi dat ordine a se porni căte 3 raniţĭ de fie-care judeţ pentru parada de la 10 Maĭ.

* La ministerul domenielor aflăm că se lucréză cu multă activitate la elaborarea regulamentuluĭ privitor la aplicarea legeĭ semincelor ce se vor distribui cultivatorilor.

* Ştirea dată că d. N. Creţulescu, ministru plenipotenciar al ţĕri la Petresburg s'ar retrage, pare că se adeverésce pe deplin, căcĭ se asigură că d. Creţulescu nu se va maĭ întórce la Petersburg de cât pentru a'şĭ presinta scrisorile de rechiămare.

* In curênd se vor începe la şcóla militară, esamenul a mai multor sergenţĭ bacalaureaţĭ, aspiranţĭ la gradul de suptlocotenent în rezervă.

Comisiunea esaminătóre este presidată de d. colonel Poenaru.

* S'a aprobat ca Sf Alexandru să fie patronul regimentuluĭ 15 de doróbanţĭ.

* Recruţiĭ contigentuluĭ 1885 din regimentele 5 şi 21 de dorobanţĭ precum şi ceĭ din regimentul 3 de călăraşĭ vor părăsi aḑĭ capitala pentru a face instrucţie în timp de douĕ lunĭ, ceĭ din regimentele de dorobanţĭ pe câmpia Cotrocenilor, iar ceĭ din regimentul de călăraşĭ la Ţurlóia.

* Aflăm că cestiunea autocefalieĭ bisericeĭ române faţă cu patriarchia din Constantinopole, cestiune care a dat loc la multe neînţelegerĭ şi marĭ discuţiunĭ a fost în sfrşit resolvată, în sensul vederile guvernuluĭ român.

* La 5 maiŭ viitor se începe recensemêntul general pentru imposite, pe periodul 1886—91.

In capitală el se va face de ḑece comisiunĭ.

* S'a primit demisiunea din funcţia de medic auxiliar a d-luĭ dr. Anastasescu Staur, din regimentul 31 de dorobanţĭ.

ULTIMA ORĂ

Londra, 30 Aprilie.

Camera Comunelor.—D. Gladstone cere Camereĭ să voteze în a doua citire proiectul creditului de 11 milióne de lire sterline. S'a respins un amendament în sens contrar cu 290 voturĭ contra 260: maioritatea în favórea guvernuluĭ a fost deci de 30 voturĭ.

Camera comunelor votéză în urmă, în a treia citire, bilul de repartiţiune a colegiilor electorale.

BIBLIOGRAFIE

A apărut de sub presă opera „Mihaĭ Bravul" dramă în 4 tablouri de d. Mihăileanu Stefan. Acţiunea se petrece în anul 1594 în Bucureştĭ şi Giurgiŭ.

Ni se spune că acéstă operă este dată în cercetarea comisiuneĭ teatrale. Oare nu cum-va onorabila direcţiune va gasi de cuviinţă să o respingă pentru că nu este de spiritul „D'ale Carnavaluluĭ" şi altele.

Tipografia Româno-Italiană

Calea Dorobanţilor No. 8, Bucurescĭ

Esecută cu preţurile cele maĭ reduse, bilete de nuntă, facture, adrese comerciale etc., şi orĭ ce alte lucrărĭ atingĕtóre de acéstă artă. Se esecută 100 Cărţĭ de visită, într'o cutie elegantă; de la 1,80 până la 2,70. Cu augmentul de 40 banĭ se trimite în orĭ ce parte a ţĕriĭ.

Girant responsabil, *George Minculescu.*

Dar căḑu îndărăt pe perna cupeuluĭ fără să fi ḑis nimic.

Dacă se va fi amăgit, dacă asemănarea nu există, nu se putea óre să i se fi părut numaĭ?

Intr'adevĕr el putea prea bine admite că, amăgit de ochĭ, 'şĭ făcuse o ilusiune, şi pe de altă parte, era el sigur, lupĕ atâţia anĭ, să regăséscă exact în amintirea sa chipul buniceĭ luĭ? De sigur nu era de ajuns că Mietta să aibă pĕr blond inelat prin imprejurul capuluĭ spre a stabili o asemĕnare perfectă.

Aceste reflecţiunĭ ale conteluĭ îĭ micşorară bucuria.

Scóse un oftat, dete din cap şi rĕmase din noŭ cufundat pe gândurĭ.

Totuşĭ, întorcându-se acasă, luase o hotărîre.

Dupĕ ce dejună repede, puse puţine rufe într'un geamantan de călătorie, şi porni la gara de Lyon.

Contele de Soleure pleca la Noisy les-Monts, unde sosi a doua ḑi diminéţa la opt ore.

Veḑêndu l bătrânul Valenski simţi o aşa de mare emoţiune şi bucurie în cât era cât p'aci să'ĭ vie rĕŭ.

Un alt bătrên — pentru că atuncĭ la castelul de Noisy les-Mont nu eraŭ de cât bătrânĭ — Ivan feciorul, alergă înnaintea stăpânuluĭ sĕŭ, şi plângênd ca un copil, şi suspinând luă mâinile pe care i le întindea contele şi vru cu orĭ-ce preţ ca să le sărute.

Emile Richebourg

(Va urma).

Foiţa „Universuluĭ"

7

CĂLUGĂRIŢELE CELEBRE

Maica Isolina de Santo Stefano

V

(Urmare)

Linisciţi-vĕ! începu fata plângând. Nu vĕ desperaţĭ astfel! Şi cine vĕ spune că nu mi-e milă de d-vóstră?

— Un cuvânt, un singur cuvânt, Carmelo! Isolina e aicĭ? Tu tacĭ, nu maĭ poţĭ tăgădui. Dar spune-o atuncĭ.

Ruggiero era aşa de desperat, în cât Carmela se temu să nu înnebunéscă într'adevĕr, şi ne maĭ putându se stăpâni, îĭ spuse încet la ureche:

— Da, ea e aicĭ; dar tăceţĭ, fie-vĕ milă. Nu trebue s'o sciţĭ.

— Dumneḑeule 'ţĭ mulţumesc! exclamă Ruggiero, ridicând braţele cu tótă expansiunea uneĭ veseliĭ imense. Aşa dar nu m'am înşelat! Nu am fost în delir, n'am fost nebun! eŭ am revĕḑut'o pe dênsa, pe dênsa. Unde e, unde e ea? S'o revĕd să'ĭ spun....

— Ah nu! nu mĕ trădaţĭ, strigă, Carmela, eŭ nu m'am supus stariţeĭ, eŭ mi am călcat juramêntul.

Rugăciunile luĭ Ruggiero, se făcură aşa de viĭ şi de stăruitóre, în cât înmuiară mult tăria Carmeleĭ.

— Şi apoĭ, cugeta ea, în nevinovăţia sa, ce rĕŭ va fi ca el s'o revadă? Nu'ĭ voiŭ face de sigur nicĭ un rĕŭ. E aşa de bun, şi pe urmă o iubesce cu atâta foc! Oh! cine scie dacă nu le fac un bine amândorora.

Aceste reflecţiunĭ conduseră pe fată să consimtă la dorinţele luĭ Ruggiero, şi sfârşi ḑicându'ĭ:

— Dacă 'mĭ făgăduiţĭ a fi înţelept, vĕ voiŭ arăta pe maica Isolina.

— Oh! mulţumim, mulţumim Carmelo! Da, voiŭ face orĭ-ce veĭ vrea, numaĭ s'o revĕḑ.... Dar unde?... cum?

— La ḑece ore, când tóte călugăriţele vor dormi, voiŭ veni să vĕ iaŭ încet d'aicĭ. La ora aceea maica Isolina este singură în oratoriul eĭ secret. Eŭ vĕ voiŭ duce acolo. Oh Dómne! Ce fac? la ce mĕ expun?

— Mi-aĭ făgăduit! Veĭ veni.... la ḑece ore... ţine minte.

VI

La ḑece ore când totul tăcu în mănăstire, Carmela se apropie în vârful degetelor de odaia luĭ Ruggiero, care o aşcepta cu nerăbdare. Il luă de mână şi în tăcere 'l duse prin întunerec într'un coridor lung.

Ameţéla luĭ Ruggiero crescea necontenit; tîmplele 'ĭ svîcneaŭ: pieptul îĭ bătea şi când Carmela străngîndu'l de mênă 'ĭ fĕcu semn să se oprescă, el îşĭ rezema fruntea arḑĕtóre de ziduri, spre a găsi o uşurare în răcéla umedă a pietrelor.

Atuncĭ simţi apropiindu-se de ureche buḑele Carmeleĭ, şi şoptindu'ĭ aceste cuvinte:

— Aicĭ e! nu faceţĭ sgomot..... vĕ rog!...

Şi îndată dupĕ aceea observă o raḑă de lumină, care se pierdea în acel întunerec des. O uşă fusese deschisă încet şi fără sgomot. Se plecă în partea aceea şi se uită pe uşă.

Vĕḑu un oratoriŭ. In fund era un altar, şi la picióre le altaruluĭ o formă de femeie îngenuchiată pe pământ cu fruntea pe pietre şi cu mâinile împreunate.

Era óre Isolina?

Ruggiero se întórse ca să întrebe pe Carmela; dar Carmela dispăruse.

El rĕmase nemişcat contemplînd pe călugăriţă, sigur acum că era Isolina.

Stătu multă vreme în tăcere cu privirea aţintită asupra aceleĭ figurĭ, şi ea nemişcată tacea. De o dată un oftat întrerupse tăcerea, şi ea ridică faţa înnălţênd'o către cer.

Ochiĭ eĭ marĭ negri nu varsă lăcrămĭ, dar rătăcitorĭ şi aprinşĭ, arată un chin de mórte. O paliditate extremă 'ĭ acopere faţa. Langórea tristeţeĭ a înḑestrat acele forme admirabile cu un farmec nespus.

Oh! cât pare de nenorocită!

Ruggiero nu se maĭ putu stăpâni.

— Isolino! strigă el, Isolino! şi alérgă la dênsa, o sprijină, şi o chémă şi o rechémă pe nume.

(Va urma) *Italo Fiorentini.*